

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 29 MAJA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta petersburska, Poczta Północna, donosi z Petersburga, pod dniem 19 maja: „Najjaśniejsza Cesarzowa Jéymosć, Marya Federowna, z Wielką Xieźniczką Anną Pawłowną, w niedzielę, dnia 16 t. m., wyjechała do Pawłowska.

W téjże gazecie czytamy daléj, ze stacyi pocztowéj, Kipieni, dnia 14 maja: „Dnia wczorayszego byliśmy uszczęśliwieni, bytnością u nas Najjaśniejszój Cesarzowój Jéymosći Maryi Federowny, i Wielkiej Xieźniczki Anny Pawłowny, które do stacyi naszej przeprowadzały Wielkich Xiażąt Ichmosć, Mikołaja i Michala, wyjeżdżających w podróż za granicę. W orszaku i towarzystwie Najjaśniejszych tych osób, znajdowali się: Dworu Najjaśniejszych Cesarzowych Stats-Dama, Hrabini Liwen, i Łowczy Paszków; Wielkim Xiażętom towarzyszą: Jenerał piechoty Lamzdorf; kawalerowie Sawrasow i Uszakow, porucznik gwardyi bokowój półku izmayłowskiego, Walujew i Doktor Rühl. Na spotkanie Najjaśniejszój Pani, kiedy się do pocztowego zbliżała domu, wyszedł Inspektor poczt, Rzeczywisty Radzca Stanu Mielników, tudzież, Inspektor koloniy Bunin, Zarządzający majątkiem Ropszą, Łalajew, i mieszkańcy koloniy, którzy Cesarzowój Jéymosći ofiarowali chleb i sól, które Najjaśniejsza Pani łaskawie przyjąć raczyła. Potém Cesarzowa Jéymosć z Wielkimi Xiażętami miała obiad w tymże domu pocztowym. Do stołu, prócz osób otaczających Najjaśniejszą Panią i Wielkich Xiażąt, wezwany był jeszcze Inspektor poczt, Mielników. Po obiedzie, Wielcy Xiażęta, pożegnawszy się z Najjaśniejszą Matką swoją, o pół do trzeciej, żegnani nąylepszymi życzeniami mieszkańców, którzy się z okolic zgromadzili, w pośród okrzyków Ura!, puścili się w przedsięwziętą drogę. Cesarzowa Jéymosć z Wielką Xieźniczką i orszakiem wyjechała na powrót do Petersburga, a przed oddaleniem się ztąd swojém raczyła łaskawie oświadczyć ukontentowanie urzędnikom, którzy spotykali Najjaśniejszą Panią; kolonistom zaś, którzy ofiarowali chleb, sól i kartofle, i dzierżawcy pocztowego domu, uczyniła podarki w pieniądzech. Toż zdarzenie uczestnikami szczodroblowości Najjaśniejszój Pani uczyniło trzech oficerów rannych.

Piszą z Abo, dnia 3 maja: „Wiadomo, iż nakładem JW. Kanclérza Państwa, Mikołaja Hrabiego Rumiancowa, zbudowany i wszelkimi opatrzony został potrzebami, okręt Ruryk, przeznaczony do podróży na około świata, we względzie handlu, nauk i sztuk. Okręt ten szczęśliwie spuszczone z warsztatu dnia 28 kwietnia, o godzinie 5tej z południa. Lud, który się na ten zgromadził widok, długo powtarzał Ura! życząc razem szczęśliwego powodzenia w tém przedsięwzięciu.

Donoszą z Kostromy, dnia 7 maja: „Ostatnich dni przeszłego miesiąca, powrócił tu z wyprawy konny półk kostromskiego uzbrojenia. Spotykało go duchowienstwo ze świetnymi obrazami: znajdował się także JW. Gubernator Cywilny z urzędnikami. Odprawili się dziękczynne modły do Pana Zastępów z przykleknieniem, po czém Głowa mieski Ugleczaninow dawał śniadanie. Dnia następnego obywatele miasta wydali obiad, na którym znajdował się i JW.

Gubernator Cywilny; trzeciego zaś dnia ślachta czestowa wojowników: dla żołnierzy i podoficerów dano po rublu.

Dnia 20 kwietnia przez Zytomierz przeszły 2 półki kozaków, zmierzające ku granicy.

Dnia 16 kwietnia JW. Radzca Tayny, Senator Chitrowo, przybył z Woroneża do Penzy.

W sam dzień Wielkiénocy, przybył z Petersburga do Kamieńca-Podolskiego, JO. Xiażę Jmć Szczerbатов, Jenerał Porucznik.

Wilno, dnia 29 maja.

Dnia 24 t. m., JW. Jenerał jazdy, Hrabia Wittgenstein wyjechał ztąd do Nitawy, zkad udadź się ma do Białegostoku. Tegoż dnia wysłano ztąd gońca Tomas, w téj drodze do Nitawy, i Białegostoku. — Tegoż dnia przeszedł półk pieszy Koperski, należący do 14tej dywizyi pieszej i kompanii artylleryi lekkiej pod dowództwem kapitana Kozmina. — Przybyli tu z Petersburga, Podpółkownik gwardyi bokowój Pawłowskiego pułku grenadyerów Medem i Półkownik artylleryi Gorski.

Dnia 25. Inspektor tutejszój policyi Jewdakow, który przed kilką dniami wysłany był do Połagi w celu przygotowania koni dla WW. Xiażąt, za granicę jadących, powrócił z doniesieniem o przejeździe Ich przez Połagę, w dniu 17 t. m.

Kurs tutejszy na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. 45 k.; dukat 13 r. 13 k.; imperyal 45 r.

Telsze, dnia 24 maja.

Kwaterowanie od miesiąca sierpnia 1814 roku, do czasu niniejszego, JW. Generał Leytnanta i wielu orderów Kawalera Kozackowskiego, z 5tą piechotną dywizją korpusu 1go pod naczelnym JW. Generałem od kawaleryi, Grafa Wittgensteina, wielu rozmaitych orderów kawalera, dowództwem zostającego; w powiecie Szawelskim, było tym dla obywateli dobrodziejstwem, jakiego tylko dla dotkniętego rewolucyi 1812 roku cierpieniami powiatu, Opatrzność zrzadzić mogła. — Naysurowsze przykazy, zachowania ściślej karności i przestawania na tym, co dla będącego na kwaterze żołnierza stan gospodarza dostarczyć dozwala, domierzona w zdarzeniach wykroczeń, co tylko wiadomości Naczelnika dóysć mogło, sprawiedliwość, są to znamiona, któremi tylko szlachetne i ludzkość cenić umiejące Szanownego korpusnego Naczelnika JW. Grafa Wittgensteina i dywizyjnego Generała Kozackowskiego dusze, z wewnętrzną dobrego serca swego satysfakcją, chlubić się i zaszczycać się są zdolne — Miło mi więc jest, gdy dopełniając wolę obywateli powiatu Szawelskiego, dla tych szlachetnych i wspaniałych wojowników, naczulszą publicznie oświadczam wdzięczność.

Marszałek Pttu Szawelskiego Lutkiewicz.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

XIEŻTWO WARSZAWSKIE.

Korrespondent Warszawski, pod d. 23 maja, zawiera następujący artykuł z Warszawy: „Wczoraj, dnia 22 b. m., jako w rocznicę urodzin Wielkiej Xieźny Katarzyny Pawłowny, Xieźny Oldenburskiej, pierwsze tutejsze Władze wojskowe i cywilne złożyły powinszowanie Jego Cesarzowiczowskiéj Mości, Bratu Jéy, W. Xieciu Konstantemu, po czém uroczyste odprawiło się nabożeństwo w kaplicy greckiej.

A U S T R Y A

Gazeta rzyńska *Zuschauer*, umieściła z Wiednia, pod 18 maja: „Ogłoszony tu został

Wypis z protokołu kongressu Mocarstw, które podpisały traktat paryżki. Zawiera on raport Komisji, która d. 9 maja wyznaczoną była, dla rozstrząśnienia, czyli, z powodu tego, co zaszło i oświadczonem było w Paryżu, od czasu deklaracji pod 13 marca, potrzebne jest wydanie nowej deklaracji? Treścią tego rapportu jest:

„1) Ze powody, które skłoniły Mocarstwa do wydania deklaracji pod 13 marca, były tak sprawiedliwe i tak stanowiące wagi, iż żadne sofizmy, któremi deklaracją tę osłabić usiłowano, osiągnąć jej nie mogą;

„2) Ze też same powody i dziś jeszcze w całej swęj mocy zostają, i że zaszło we Francji, po wydanej 13 marca deklaracji, rzeczywiste odmiany, żadnego nie mogą mieć wpływu w stosunki Bonapartego i Francji do innych państw;

„3) Ze ofiarowane przyjęcie traktatu paryżkiego, na postanowienie mocarstw żadnego wpływu mieć nie może.

Jest zatem rozumieniem komisji, iż nie ma potrzeby wydania nowej deklaracji.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, zawiera z Wiednia, pod d. 21 maja: „Tuteysza C. K. akademii połączonych sztuk pięknych, na ostatnim obiorze Członków swoich, miała pozwolony sobie zaszczyt zapisać do metryki akademickiej, świetne imiona NN. Cesarza Jegomości Rossyjskiego, Królów Duńskiego, Pruskiego, Bawarskiego i Wirtemberskiego, również W. Xięcia Badńskiego, Xiążęcia Sasko-Weymarskiego, Cesarzewicza Jmci następcy tronu Austriackiego; oraz Xiążąt następców Bawarskiego i Wirtemberskiego, Xięcia Leopolda Sycylijskiego i Arcy-Xięcia Ferdynanda Austriackiego Este. Późem Deputacja akademicka otrzymała pozwolenie podać Najjaśniejszym Opiekunom Kunsztów dyplomata, sporządzone z powodu tak podchlebnego dowodu szczególnego poważenia dla oyczystych sztuk, a NN. PP. ze szczególniejszą łaskawością przyjęć je raczyli.

Na témże posiedzeniu mianowani zostali Członkami honorowymi: Xiążę Wittgenstein, W. Podkomorzy i tajny minister stanu Króla pruskiego; Hrabia Castiglioni, Prezydent akademii sztuk pięknych w Medyolanie; Hrabia Cicognara, Prezydent akademii sztuk pięknych w Wenecji; Hrabia Maurycy v. Dietrichstein, Radcy rządowi Ridler i Debrois, i Sekretarz nadworny Fryderyk Schlegel.

Na Członków czynnych wybrani: P. Abel, malarz historyczny; Antoni Petter, malarz historyczny; Franciszek Dettler, sztycharz; Józef Mössmer, Jan Nepomucen Schädlerberger, Jakób Gauer mann malarze landszaftowi; Józef Fischer, nadworny sztycharz; Marcin Fischer, sztycharz; Karol Rahl, sztycharz; Piotr Nobile, architekt, i P. Cerbara z Rzymu.

W tymże czasie mianowani zostali: Józef Klieber, na miejsce zmarłego Franciszka Würth, Dyrektorem szkoły sztycharskiej; a Józef Mössmer, na miejsce zmarłego Laurencyusza Janscha, profesorem rysunków landszaftowych. N. Cesarz Jmć raczył udzielić nowo mianowanemu Dyrektorowi Klieber godność zwyczajnego Radcy akademickiego.

Wiedeń, d. 22 maja. Na audyencji, którą J. C. K. Mość, d. 20 t. m. udzielić raczył, mieli zaszczyt złożyć nowe swe listy wierzytelne, Hrabia v. Schulenburg, jako nadzwyczajny Posel i Minister pełnomocny N. Króla Saskiego; Baron v. Sphe, jako nadzwyczajny Posel i Minister pełnomocny N. Króla Niderlandów; i Baron v. Berstett, jako nadzwyczajny Posel i Minister pełnomocny W. Xięcia Badńskiego. Na teyże audyencji Cesarstwo-Rossyjski Posel, Hrabia Stackelberg, prezentował Pana Alopeus, nadzwyczajnego Posła i Ministra pełnomocnego Cesarza Jmci Rossyjskiego przy dworze Króla

Pruskiego; Cesarstwo-Rossyjskiego Kapitana gwardyi bokowey, Barona v. Schöpping, i Barona Stackelberg; potem królewsko-sardyński Posel, Hrabia Rossi prezentował Kawalera Boidi, Podpółkownika w służbie Króla Sardyńskiego. Również zaszczyt otrzymał Kommandor J. F. Braamcap z Portugalii.

W Ł O C H Y.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, z dnia 24 maja, o działaniach wojennych we Włoszech, umieściła *Drugie nadzwyczajne doniesienie od woyska*, w następującem brzmieniu:

„Przez gońcá, który wczoráyszy pocy z głównéj kwatery F. M. L. Barona Bianchi tu przybył, otrzymaliśmy następujące urzędowe doniesienie: F. M. L. Baron Bianchi d. 13 t. m. z większą częścią woyska swego do Aquila przybył. Przednia straż Sulmonę już osadziła, dokąd się dnia następującego i Dowódca Naczelny udał — Dywizyá Jenerala Mohr, która dotąd nieprzyjaciela od Maceraty, przez Fermo, Giulianuova i Pescara ścigała (miejsce to blokowane jest przez 2,500 ludzi), d. 13 do Popoli weszła. Król Joachim z największym pośpiechem i w nieporządku największym uciekał. Szczatki jego woyska ledwie mogą cokolwiek przenosić 12,000 ludzi piechoty i 3,000 jazdy. — Po walnéj bitwie pod Tolentino, zachodziły wcale nieznaczące utarczki z tylną strażą nieprzyjacielską. Już się nie broni nieprzyjaciel, ale się wielką liczbą w niewolę oddaje. Dezercyá u niego jest niesłychana. Woysko jego już za rozwiązane uważać można. Bardzoby mu ciężko stanąć z nami na polu: i podobno już jedynym jego dalszym usiłowaním celem jest, osadzenie Kapuy i Gaety. — Dnia 14 przedsięwzięciem było F. M. L. Barona Bianchi przez Sulmonę, Castel di Sangro, i Isernia ku Volturmo, a ztamtąd ku Neapolowi zmierzać.

„F. M. L. Hrabia Nugent, z głównéj kwatery swojej, Ceprano, pod d. 13 t. m. donosi: „Podpółkownik Ghequier d. 10 t. m. wszedł do Terracina, i przedniéj straży swojej Fondi osadzić kazał. Major Palagi z dwiema kompanijami pierwszego regimentu tokańskiego, do tego korpusu należącemi, przodem był wysłany, i d. 11go ukazał się przed S. Andrea, które to miejsce 4 działami i 800 ludźmi osadzone było. Wspomniany major, wsparty pomocą wielkiey liczby wieśniaków, którzy przeciw Neapolitańczykom powstali, czynił przygotowanie do uderzenia ze dwóch stron na pomienioną twierdzę, i rozkazał kawalerji uważać nieprzyjaciela, który obrał stanowisko na ulicy pomiędzy skałami. Lecz, zaledwie się zbliżać ku twierdzy zaczęto, natychmiast ją opuścił, nie czekając uderzenia. Austriacy z Toskańczykami ścigali nieprzyjaciela aż do Jiri, dokąd on w nieładzie umykał. W ucieczce téy 3 oficerów i 70 ludzi w zabitych, a więcéy 200 niewolnika stracił. Podpółkownik Ghequier, w raporcie swoim o tey rozprawie, w której tokańskie woyska z takim mężstwem walczyły, wychwala szczególniey, majora Palagi, i poruczników z królewskich dragonów, Pietro i Baldini. — Piedimonte Tino, Ponté-Corvo, Aquila, osadzone są woyskami austriackimi i tokańskimi — Rotmistrz Bartalozzi d. 13 z kompanią tokańskich dragonów i oddziałem huzarów, w Pianataro natrafił na kupę 200 Neapolitańczyków, wielu z nich zabił, resztę w niewolę zabrał. Ze wszystkich wiadomości potwierdza się, że familia Murata, do Gaety się wyniosła, i że lud, po wszystkich stronach królestwa neapolitańskiego, do powszechnego gotuje się powstania.

W teyże gazecie, z d. 22go czytamy: podług wiadomości z Rzymu pod dniem 6 t. m.: Korpus, pod dowództwem majora Flette, d. 1 maja wszedł na ziemię neapolitańską. Nieprzyjacielski Jenerał Montigny dowodził w Canetra korpusem 500 ludzi, który od chłopów, częścią zwiedzionych, częścią gwałtem do broni zmuszonych, był wspierany. Jenerał Montigny szybkim i natarczywym uderzeniem do odwrótu zmu-

szony został. Chłopi wyrzekli się broni i rzucili ją natychmiast, a żołnierze tak dobrze umykali, że ich doścignąć nie podobna była. Około 100 ludzi w niewolę wzięto; wielu raniono i zabito. Następnego dnia Jenerał Montigny, który się pod *Aquilą* utrzymać chciał, ale spędzony, *Aquilę* osadził; a dnia następnego cytadella przez kapitulację się poddała. Zaczekał o godzinie 1 z południa, Konsul Króla Jmci Ferdynanda IV, P. Accarisi tu przybył. Konsul Króla Murata, P. Zucchari, wczora o 3ciej zrana przez *Austryaków* aresztowany został; papiery jego zapieczętowano — W tej chwili przybył tu Lord Burghersh, (poseł angielski przy dworze tokańskim); znajdował się on na bitwie pod *Tolentino*, i nie może wychwalić mężstwa i bitności wojsk austriackich, które w dniu tym niesmiertelnej pamięci, pod wodzą Barona *Bianchi* walczyły — Według doniesień z *Terracina*, co chwila tam oczekiwano wyjścia *Austryaków*. *Gaetę* z największym pośpiechem do obrony przysposobiano, i w tym celu wielką część przedmieść zniesiono. Mieszkańcy, którzy na długi czas w żywność opatrzyć się nie mogą, wynieść się z miasta powinni. Pałac gubernatora wyporzadzony dla rodziny *Murata*. (Miała już ona z matką, kardynałem *Fesch* i *Hieronimem* do *Gaety* przybyć.)

W teyże gazecie z dnia 24 czytamy: „W tey właśnie chwili, drogą nadzwyczajną z *Rzymu*, pod d. 16 t. m., odbieramy ważne następujące wiadomości: „Dnia 11 t. m. kapitan *Campbell*, na czele eskadry angielskiej, złożony z okrętu liniowego, *Tremendous*, fregaty *Alcmene* i szalupy *the Parrigde*, ukazał się w zatoce neapolitańskiej, i groził przypuszczeniem szturmowania do miasta. Xiążę *Gallo* pisał natychmiast do dowódcy eskadry, i ofiarował warunki układów, dla ocalenia miasta od szturmowania. Wraz potem Xiążę *Cariati*, upoważniony od Królowej Regentki, udał się na angielski okręt, i podpisał następujące warunki, na które zezwalając Anglicy, obowiązali się nie szturmować *Neapolu*: 1) Obadwa okręty neapolitańskie, w zatoce neapolitańskiej znajdujące się, mają być natychmiast wydane sile zbrojnej morskiej Króla Jmci Brytanii W. 2) Również ma być wydana zbrojownia morska neapolitańska, i będą mianowani Kommissarze dla przyjęcia inventarza obecnego jej stanu. 3) Budujący się okręt liniowy, i wszystkie zapasy materiałów do budowy okrętów, równie wydane być mają sile morskiej Króla Jmci Brytanii W. — W takim stanie, jak będą podane okręty i zbrojownia, zostaną do rozporządzenia Rządu angielskiego i Króla Jmci obojey *Sycylii*, *Ferdynanda IV*.

W numerze z dnia 22 maja teyże gazety czytamy: „Pierwszych dni maja, liniowy okręt angielski, *Queen*, 74działowy, do *Liwny* zawinął; przywiozł z *Palermu* Kontradmirała *Pencose*; a oddawszy depesze do konsula angielskiego, do *Genui* popłynął. W dalszej drodze okręt ten ścigał dwie francuskie fregaty, które jednak do *Portoferraio* uciekły. Kiedy okręt ten z *Sycylii* wypływał, czyniono tam przygotowania na wyprawę, w celu lądowania do *Neapolu*. Powiadają, iż sam Król towarzyszyć ma tey wyprawie — Zeglarz, który z *Barcelony* do *Liwny* przybył, potwierdził wiadomość o przybyciu Xięcia *Angouleme* do *Barcelony*, i zbieraniu się dwóch wojsk hiszpańskich, każde po 100,000; jedno w *Katalonii*, drugie w *Biskai*. — Gazeta florencka donosi z *Lombardyi*, że wojsko austriacko sardyńskie, przeciwko *Francyi* idące, ma teraz główną kwaterę w *Medyolanie*, i dwie linie tworzy; drugą z nich powiększyć części stoi obozem na równinach *Galleratę* (w medyolańskim) Zniknęła już zupełnie obawa napadnięcia *Francuzów* od *Sabaudyi* i *Prowancyi*, od czasu, kiedy tak ogromne siły *Austryaków* wystawione widzimy, i kiedy odbieramy wiadomość, że część *Francuzów*, którzy blisko *Alp* stali, nagle ku *Hisz-*

pańskim ruszyła granicą. W południowej *Francyi*, pomimo oddalenia się Xięcia *Angouleme*, wielkie ciągle burzenie się panuje, a dla *Burbonów* jest przychylné — Arcy Xięcia *Jana* na dzień 13 spodziewają się do *Medyolanu*.

Gazeta berlińska donosi z *Inspruku*, pod d. 17 maja: z gazet włoskich, któreśmy dziś otrzymali, umieszczamy następujące wiadomości ze *Włoch*:

„Wiadomości Urzędowe od Jenerała *Vugent*, z głównej kwatery, w *Rzymie*, dnia 3 maja: „Dnia 1 maja część wojsk austriacko-toskańskich, pod mojem zostającym dowództwem, w okolicach miasta *Rieti* natrafiła na korpus *Neapolitańczyków* pod dowództwem Jenerała *Montigni*; i, bez względu na korzystne dla nieprzyjaciela stanowisko, uderzyła; nieprzyjaciel wkrótce do szybkiej wziął się ucieczki, wielką liczbę zabitych i ranionych na bojuwisku zostawić przymuszony. Szczątki tego korpusu ratowały się ucieczką w góry; wielka część broni rzuciła. Dwie kompanie 1go regimentu Toskańskiego, pod dowództwem kapitana *Gherardi*, w rozprawie tey z wielkiem walczyły mężstwem. Pospólstwo, przez *Murata* w okolicach tych uzbrojone, wielkim pałku niemu gniewem. Dziś rano przednią straż ku *Albano* wyruszyła; jutro reszta wojsk w tey pójdzie drogę.

C Z E C H Y.

W gazecie petersburskiej, *Pocztą Północną*, czytamy z *Pragi* pod 30 kwietnia: „Dziś odprawiły się uroczyste modły, prosząc Pana Zastępów o błogosławieństwo i szczęśliwe powodzenie dla oręża naszego. Zaczęły się obrzędy od godziny 5tej ranney; i odprawiane były we wszystkich kościołach tułejczy stolicy. Zgromadzenie ludu na te narodowe modły było nadzwyczaj wielkie.”

Gazeta *Oester. Beob.* donosi z *Pragi*, że d. 15 i 16 maja, cztery regimenty rosyjskiej piechoty i oddział kozaków dońskich, idące do *Renu*, przez to miasto przeszły.

N I E M C Y

Gazeta petersburska, *Pocztą Północną*, donosi z *Hamburga*, pod d. 13 maja: „Do *Ratysbony*, na dzień 21 spodziewają się przybycia głównej kwatery Cesarza Jegomości Rosyjskiego, i w tym celu wyporzadzają tam pałac Xiążęcia *Turn Taxis*.”

Podług gazety, *Journal de Francfort*: Arcy Xiążę *Ludwik*, na czele grenadyerów swoich, d. 11 maja rano przybył do *Neuburga* nad *Dunajem*, po jutrze wyjedzie do *Renu* — Feldmarszałek, Xiążę *Schwartzenberg*, d. 11 t. m., przybył do *Heilbronn*, jako głównej kwatery swojej, i objął naczelné dowództwo wojska górnego *Renu*. Główna kwatera wkrótce ma być przeniesioną do *Heidelberga* — Batalion badeński, *Hufschmidt*, około 9go maja wyruszył z *Freyburga*, udając się do miejsca dalszego przeznaczenia swego: 8go w tey drogę wyruszył 1szy regiment piechoty liniowej. Jenerał porucznik, *Schaffer*, dowódca korpusu wojsk badeńskich, tegoż dnia z główną kwaterą do *Freyburga*: regimenta *Hrabiego Hochberg* i *Neuenstein* tamże przyszedł. Po wyjściu tych wojsk nadszedł regiment gwardyi W. Xięcia Badeńskiego. Jenerał porucznik *Stokhorn* także do wojska pojechał. — Dnia 16 maja z południa, Xiążę *Schwartzenberg* do *Manheimu* przybył: i z Xięciem *Wrede* oglądał szanec po nad *Renem*. Most łyżwowy, który pod *Philippsburgiem* ma być rzucony, wkrótce już ukończony będzie — Piszą z *Heidelberga* pod d. 18 maja: Główna kwatera Xiążęcia *Schwartzberga* wkrótce z *Heilbronn* do naszego ma przybyć miasta. Xiążę objeżdża teraz z Xięciem *Wrede* granice i ogląda warownie, w różnych założonych miejscach. Dzisiaj w tym celu pojechali do *Germersheim*. Między 20 a 21 spodziewana tu jest małżonka Xięcia *Schwartzberga* — Na 15 spodziewają się do *Cannstadt* Arcy Xięcia *Ludwika*: towarzy-

szą mu generałowie, Hrabia S. Julien, baronowie Reischbach i Enzenberg.

W gazecie wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*, czytamy z Niemiec: Arcy Xiążę Ferdynand, dowódca naczelny wojska odwołowego, ciągle bawi w Kannstadt, główny kwaterze swojej. Pobyt jego ożywia to miasteczko, &c. znajdują się tam prócz Arcy Xięcia: C. K. Jenerał jazdy, Xię Hesse-Homburg; Feldmarszałek Leytnant, Hrabia Kinski, który należy do korpusu Arcy Xięcia; Arcy Xiążę Ludwik, brat Cesarza, z grenadyerami swymi z Ratysbony do tegoż miasteczka na 17 jest spodziewany. Arcy Xiążę Ferdynand powrócił 14go z Heilbronn, dokąd nakrótka wyjeżdżał, dla oddania wizyty Xięciu Schwartzbergowi — Dnia 11 maja kirysyerowie bawarscy przyszli do Heidelberga, a 12go dalej wyruszyli. Również dnia 12go trzeci batalion austriackiego pólku Jordisa do Heidelberga przyszedł, i rozłożył się częścią w mieście, częścią w okolicach. Tegoż dnia przyszedł tam nieliczny oddział bawarskich żandarmów — W dniach 10 i 11 zajęły stanowisko około Bruchsal i w Philippsburgu bataliony austriackie, które przez Mannheim przyszły: kwatera Xcia następcy tronu Wirtemberskiego jest w Philippsburgu — W Mannheimie ciągle pracują około rozszerzenia i poprawy szlaku przedmostowego. — Dotąd niepotwierdziła się pogłoska, o rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich wzdłuż granicy, między Landau i Trewirem. — Mówią, że korpus austriacki, który z Heilbronn przez Mannheim miał ciągnąć, inną poszedł drogą, przez Eppingen, Bretten, Pförtzheim, Ettlingen, &c — W. Xiążę Badeński, w powrocie swym z Carlsruhe, d. 16 do Auspurga przybył.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego*, czytamy od brzegów dolnego Renu, pod d. 16 maja: Dotąd, podług pewnych wiadomości, nic jeszcze między wojskami nie zaszło — Wczora w Akwizgranie odprawił się akt uroczysty oddania hołdu poddaństwa prowincyi, do królestwa pruskiego przyłączonych. — Dalej od brzegów górnego Renu w tejże dacie: „Wojska sprzymierzone z Austriakami groźną teraz ukazują się: Bawarczycy liczą 52,000 ludzi; Wirtemberczycy wyżej 20,000; Badeńskie wojska wyżej 12,000; Wielkiego Xięstwa Heskiego, 8,000 ludzi wszystkie zaś są w najpiękniejszym stanie i w zupełny do boju gotowości. — Piszą z Drezna pod d. 14 maja: Dziś przybyły tu znowu 2 brygady piechoty Rossyjskiej: zupełność ich i prawdziwie zwycięzka postać, powszechnie podziwienie ściągęły, równie jak karność, jaką się dystygnowały wojska Rossyjskie, które przed niemi ztąd wyszły. Jenerał piechoty Sacken, w orszaku obecnych tu Jenerałów Rossyjskich, ukazał się przed ciągnącymi wparadzie. Załoga i Królewsko-Saska gwardya z honorami je przyjmowały. Jenerał v. Gaudy oświadczył, azałiby się Jenerałowi piechoty Sacken niepodobało naznaczyć hasła dziennego; jakoż naznaczył: Niemcy i Jedność — Od brzegów Menu donoszą, że Francuzi zaczęli już z warowni Huningi strzelać do osób, pojedynczo brzegami Renu przechadzających się. — Dnia 22 maja, między godziną 8mą a 9tą wieczorem, Król Jmć Duński do Altony przybył — Dnia 15, w Ludwigslust odprawił się obrząd chrztu nowonarodzonego Xiążęcia Meklemburskiego, i dano imie Magnus — Dnia 15 maja 220 ludzi, inwalidów Rossyjskich, którzy większą częścią pod Hamburgiem ranieni zostali, siedli w Lubece na okręty, dla płynienia do ojczyzny.

Dalej w tymże *Korrespondencie* znajdujemy traktat przystąpienia Xiążąt i miast wolnych niemieckich, do przymierza czterech wielkich mocarstw w dniu 25 marca t. r. zawartego. Obowiązują się oni wystawić wojska posiłkowe w liczbie proporcjonalnej do ludności swojej: prócz wysłanego kontyngensu mają mieć w pogotowiu rezerwę, równą liczbie danego kontyngensu: nadto powszechnie uzbrojenie w pogotowiu być powinno, które nie należy

do liczby oznaczonego kontyngensu: każdy krąg własnym kosztem Kontyngens swój powinien ubrać, uzbroić, i żołd płacić. Oddzielny układ oznaczy to wszystko, co należy do żywności, szpitalów, &c. Traktat ten ma być ratyfikowany i wymieniony w przeciągu 6 tygodni, albo i prędzej — Potem następuje tabella, mającego się wystawić kontyngensu przez Xiążąt i inne stany, połowa w wojsku liniowem, a połowa w milicyi ruchomej. Do wojska górnego Renu: Hohenzollern-Hechingen 194; Hohenzollern-Sigmaringen 386; Lichtenstein 100; Frankfort 750 — Do wojska dolnego Renu Elektor Heski...; Mecklemburg-Schwering 3,800; Mecklemburg-Strelitz 800 (abo trzecią część tej liczby w kawalerii). Xiążęta Sascy: Weimar 1600 (Wielki Xiążę Weimarski zachowuje sobie do stawienie większej liczby, jak tylko obeymie nowe kraje, jemu przeznaczone); Gotha 2,000; Meiningen 600; Hildburghausen 400; Coburg 600 (ten dwór oświadczył, iż do 800 liczbę tę chce podnieść). Dom Anhalt 1600; Schwartzburg 1,300; Reuss 900; Lippe, 1,300; Waldeck 800. Do wojska niderlandzkiego: Brunswick 8,000; Oldenburg 1,600; Nassau 6,080; (prócz tych 6,080 ludzi ma być 3,000 rezerwy, która na wezwanie poszła się do Moguncyi). Miasta hanzeatyczne 3,000.

W gazecie ryskiej, *Zuschauer*, czytamy z Rastattu, pod d. 3 maja: Z powszechnym zadziwieniem dowiadujemy się o tajemnym usiłowaniu Xięcia Berthier, powrócenia do Francyi, kiedy mu pasportów odmówiono. W Stockach miano aresztować osoby do tego należące. Dzisiaj mówią, o nagłym uwiezieniu faworyta pewnego Xiążęcia niemieckiego — Dotąd niepotwierdziła się pogłoska o przyjęciu tytułu królewskiego, przez Xięcia Badeńskiego.

N I D E R L A N D Y

Podług gazety wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*: „Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Króla Niderlandów przy Rossyjskim dworze, P. Verstolk van Soelen, d. 11 t. m., wyjechał dla sprawowania swojego przeznaczenia — Xiążę Brunswik Oels d. 11 rano do Bruxelli przybył, i wczora miał rozmowę z Xięciem Wellingtonem, a d. 2 wyjechał do Liège, gdzie brunswickie wojska zbierać się mają — „Gazeta, w Gandawie wychodząca, pod tytułem *Journal Universel* znajoma, zawiera odpowiedź Marszałka Marmonta, na propozycje Xcia Caulincourt, w imieniu Napoléona mu uczynione — Podług doniesień z Bruxelli, Xiążę Wellington d. 12 t. m., kazał odbywać ćwiczenia wojskom hannowerskim dywizyi pieszej, którą się w mieście tém znajduje.

Czytamy w *Korrespondencie hamburskim*: z Hagi d. 20 maja: „Król nasz mianował Xiążęcia Wellingtona Feldmarszałkiem Niderlandów, i w tym charakterze objął dowództwo naczelne wojsk niderlandzkich — Z Paryża emigruje wielka liczba mieszkańców. Codzień więcej 500 wydają pasportów — Przybył do Gandawy wielki jałmużnik królewski, Arcy Biskup Reimski, Tayllerand, stry Xiążęcia Taylleranda — Z Leodjum pod d. 16 maja donoszą o nroczyście zajęcia w posiadanie Króla Niderlandów, krajów, które dotąd należały do wielkorządtw średniego i dolnego Renu. Kommissarzem królewskim był P. Verstolk van Soelen, mianowany nasz poseł do Rossyjskiego dworu &c. Z Gandawy pod d. 12 maja wiadomą, że Król (Ludwik XVIII) otrzymał depesze od Xięcia Angoulême, który się w Hiszpanii znajduje — Minister skarbu P. Louis tamże przybył — Donoszą z Bruxelli pod d. 18 maja: W Lille gwardya narodowa rozbrojona została: gdyż jej zaufać nie można było — Lord Wellington ciągle się w Bruxelli znajduje — Z poruszeń, dotąd przez Francuzów czynionych, zdaje się być ich planem, iżby wojska Wellingtona i Blüchera z sobą rozdzielić; nikczemny i próżny plan. — Monitor daleko bezwstydniej teraz, niżli dawniej kłamie: i tak donosi on, że z regimienta belgickiego do Francuzów przyszedł chciał; w drodze natrafili na 2 regimienta angielskie i

DODATEK

z hannowerskie, z którymi do bitwy przyszło: w rozprawie 400 ludzi było zabitych i rannych — Bonaparte cale inaczej teraz, aniżeli dawniej, we Francji jest uważany — W Paryżu zaczęły wychodzić dwa nowe Dzienniki: *Le Censeur des Censeurs* i *l'Ami du peuple, des villes et des campagnes par le pere Nicolas* — Francuzi, którzy ku Philippeville i Givet poruszenie uczynili, wszystkie mosty na granicy pozrzucić kazali — Przechodzą teraz tedy czarne brunswickie huzary, ulani i strzelcy: piękność tych wojsk wszystkich uwagę zastanawia — Z proboszczów paryżkich dwaj tylko Napoleonowi przysięgę wykonali, inni się wzbronili. — Piszą od brzegów dolnego Renu pod d. 18 maja: od 5ciu dni główna kwatera Xcia Blüchera znajduje się w Namur. Wszystko jeszcze jest w spokojności — W Paryżu, podług gazet tamtejszych ciągle ukazują się kalambury i karykatury przeciw Rządowi. Nie dawno po rogach ulic przybity był afisz teatralny: „Teatr Dumy w pałacu Elizejskim, „Dzisiaj na zysk ubogiej rodziny Kotsykańskiej, pierwszy raz dana będzie sztuka: „Cesarz przeciw woli całego świata, „Trajedyja Heroikomiczna, „zakończy widowisko: „Balet niewolników i wycięcie kozaków. ”

FRANCYA.

Gazeta Korrespondenta hamburskiego, donosi z Paryża, przez Londyn, pod 13 maja. Monitor pod 10 t. m., zawiera co następuje: „Xiażę Lucyan, który przez długi czas w Rzymie mieszkał, powrócił do Francji, i d. 8 przybył do Paryża. Na mieszkanie jego przeznaczony jest pałac, Palais Royal; nazajutrz ministrowie i władze złożyli mu uszanowanie swoje. ”

Daléj zawiera tenże Monitor, w obszernym raporcie Ministra policyi, ważne wyznanie o wewnętrznym stanie Francji. „Czas już, pisze on między innemi, uczynić koniec robotom źle myślących. Emigracye się rozpoczęły; utrzymują się podejrzané korrespondencye za granicą i wewnątrz kraju; popełniają się występki w miastach, i starają się rozszerzyć niespokojność po wsiach. W gminie jednéj w departamencie Gard, zgromadzony motłoch białą chorągiew zawiesił; w departamentach Marne i Loary i dolnéj Loary ukazały się zbrojne kupy, a w departamencie Calvados, kobiety podały gminie jednéj trójkolorową chorągiew. Okrzyki buntownicze słyszeć się dały, a w departamencie du Nord, kilka buntowniczych występków popełniono. W departamencie des côtes du Nord, mer jeden przez dwóch dawniejszych Szuanów zamordowany został. ” Po tym raporcie wydał Bonaparte wyrok, który następujące zawiera postanowienia: „Wszyscy Francuzi, wyjąwszy objętych drugim artykułem wyroku amnestyi pod 12 marca, którzy się w zagranicznój służbie, albo w towarzystwie Ludwika Stanisława Xawerego, Hrabiego de Lille, lub Xiażęta domu jego znajdują, obowiązani są powrócić do kraju, i powrót swój w przeciągu jednego miesiąca udowodnić. Prokuratorowie jenerałni mają nie zwłocznie ścigać sprawców i spółników wszelkiego związku i korrespondencyi z Hrabia Lille, Xiażętami jego domu i ich agentami. Każdy, przekonany o zerwanie chorągwi trójkolorowój z wieży kościelnej lub publicznego jakiego budynku, ma być karany. Gmina, któraby się nie oparła zerwaniu chorągwi, ma być również karana. Każdy, ktoby inny znak połączenia się nosił, a nie kokardę narodową, ma być na roczne więzienie skazany. ”

Prefekt departamentu du Nord doniósł, przez telegrafy, Ministrowi policyi, że Xiażę Wellington zakazał pod karą śmierci żołnierzom wojska swego, iżby się nie wazyli wstępować na terytoryum francuzkie. — Ekwipaże polowe Bonapartego zwrócone zostały. — Jenerał Belliard posłem przy Królu Muracie, a Xiażę Padwy kommissarzem do Korsyki mianowani zostali. — W Dijon i Lille zamieszanie wybuchnęło. — Marszałek Soult mianowany jest Majorem jenerałnym wojska.

Tenże Korrespondent hamburski donosi z Paryża, przez Londyn, pod 16 maja: „Mielismy tu wczora nowe widowisko z czasów rewolucyjnych. Mieszkańcy przedmieść St. Antoine i St. Marceau zebrali się w liczbie 12 do 15,000 ludzi na bulwarze Austerlickim, z kąd pomaszrowali z muzyką na dziedzińcu Tuilleries. P. Richard le Noir, Colonel legii honoro-

wój, był na czele zkonfederowanych czyli związkowych przedmieścia St. Antoine. Gdy się wrzaskliwe kupy tych gorliwych obywateli w porządku wojennym uszykowały, siadł Bonaparte na koń, a deputowani przedmieść mieli honor powitać go mową, na którą Bonaparte odpowiedział w następujący sposób: „Zkonfederowani żołnierze przedmieść St. Antoine i St. Marceau! Sam jeden powróciłem do was. Spuściłem się na miłość obywateli miast, kraju i wojska. Nadzieja moja nie z stała zawiedziona. Z ukontentowaniem widzę was tu zebranych. Dam dla was broń; a okryci bliznami oficerowie dowodzie wam będą. Pomniemaj wy łącznie z gwardyją narodową obronę stolicy i bierzecie, będę o nią spokojny, i z zafiutaniem oczekiwać będę cudzoziemców na granicy. Niech żyje naród! ” Przedmieszczenie zakrzyknęli na to: Niech żyje wolność! Niech żyje oycyzna! Niech żyje Cesarz! Po tem przed Bonaparte przeciągali. Razem téż zebrano pod Tuilleries wiele wojska, których rewia Bonaparte odbył. — Przedmieścia St. Martin i du Temple chcą przystąpić do konfederacyi St. Antoine i St. Marceau. — Przestraszeni, jaki związek ten Jakubinów, z klasy najpodlejszój mieszkańców, w Paryżu sprawia, jest tak wielki, że znaczna liczba spokojnych i mądrych ludzi nagle miasto to opuszczają; również i w prowincjach pogranicznych codziennie się emigracya powiększa. — Pozawczora Deputacya od kolegium obierczego departamentu Sekwany i Loary, miała audyencyą u Bonapartego; do którego między innemi powiedziała: „że on teraz prawdziwą wolność i równość przywrócił. ” Bonaparte odpowiedział między innemi: Zyczymy wszystkim pokoju, ale jesteśmy gotowi do wojny. Są bowiem okoliczności groźne &c. — W Monitorze jest oświadczenie, że listy, dawniej przez Bonapartego do Królowej neapolitańskiej, Murata &c. pisane, które Lord Castlereagh Parlamentowi angielskiemu podał, posłuszowane i przekształcone były. Każdy uczciwy Anglik może je widzieć w oryginale na czarno pisane. — Pogłoska, że wojska francuzkie dnia 9 do Bazylei i Bruntrut weszły, jest bez zasady. — Monitor przywodzi, że Królowa neapolitańska zgromadziła 18,000 ludzi pod Neapolem, dla bronienia tego miasta od Anglików i Sycylińczyków, którzy wylądowaniem zagrażali. — Przez zkonfederowanie Jakubinów spodziewają się uzbroić, w poblizszych departamentach około 100,000 ludzi. — W Lyonie aresztowano wiele osób niespokojnych. — Na miejscu 53 Inspektorów, handlu księgarskiego, jest teraz 9 kommissarzów tegoż handlu. — Gdy Bonaparte ostatniego razu był na teatrze, powstały tam sarkania i niespokojne poruszenia. Przed Tuilleries śpiewają często piosenki rojalistów. ”

Tenże Korrespondent donosi z Nantes, pod 9 maja: „Wszyscy stronnicy wolności chcą się uzbroić przeciwko usiłowaniom źle myślących. W kraju tutajszym wielkie jest zaburzenie. Niektóre familie wynoszą się z czym mogą. Kupy Szuanów snują się wszędy, zdzierają trójkolorową chorągiew i biją na gwałt. Zabili oni już wiele ludzi. Wszystko zagraża u nas wojną domową. — Wzgórza okolic Paryża mają być 600 harmatami osadzone. — W wielu departamentach snują się tak nazwani rozbójnicy. ”

Tenże Korrespondent pisze z Rennes, pod 10 maja: „Trwa ciągle niespokojność w tutajszej okolicy. Pod Fougères przyszło do czynnej rozprawy. Dwóch wołyżerów zabito, a straż jedna rozbijona została. Następnego dnia oddział wojska, który się w okolicach tutajszych znajdował, zabił téż 5 buntowników. ”

Wyciąg z gazety wiedeńskiej, Oesterreichischer Beobachter: „W Amsterdamie 9 maja miało wiadomość, że gwardya narodowa paryżka, jednogłośnie wzbrosiła się pełnić służbę za stolicą, i przy tem statecznie trwała. — Kollegium obiercze departamentu Sekwany rozpoczęło już w Paryżu czynności swoje. Chaptal mianowany jest prezydentem, P. Roy adwokat, i Hrabia Dubois Sekretarzami, a PP. Salverte, Peau de St. Gilles i Devillieres skrutatorami. — Znowu Bonaparte zawziął się około burakowego cukru, i robienie jego zalecił (!). — P. Dauré (nie Daru) mianowany został jenerałnym intendentem wojska. — Jenerał porucznik Miollis do Paryża przybył. — Wyrokiem d.

z maja, *Strasburg*, *Landau*, i *Schlettstadt* ogłoszone są w stanie oblężenia. Mieszkańcom na rok w żywność opatrzyć się kazano; nie mogący mieć podobnego zapasu, za powtórnym oznajmieniem z miast wynisnąć mają. — Według wiadomości od granic francuzkich, twierdza *Thionville* ogłoszona w stanie oblężenia, a okolice tamtejsze wodą z *Mozelli* sprowadzoną zalane zostały. Miasta *Longwy*, *Montmédy* i *Sedan* przywodzą się do stanu najsilniejszej obrony: Francuzi z wielką usilnością pracują około dokonczenia okopanego obozu, który ma być główną obroną ostatniego miejsca: ale z tego względu jest uciążliwym, że do jego obrony 30,000 ludzi potrzeba. Rozległe równiny *Szampanii* i puszcze *Argonne*, tak utwierdzają, jak tylko czas i miejscowe okoliczności pozwalają. Drogi są przekopane, lub zasiekami zawalone. W całej tej części *Francyi* wspomnienie okropności, jakie nastąpić mogą, mieszkańców w rozpacz wprawia. Pod *Givet* zgromadzili Francuzi korpus, który kwaterami swemi aż do granic się rozciąga. Po nad *Mozą* i w okolicach zupełna jeszcze panuje spokojność, ale spokojność ta podobniejsza jest do ciszy powietrza przed nadchodzącą wielką burzą.

ANGLIA.

W *Korrespondencie hamburskiej* czytamy z *Londynu*, pod 16 maja: „Zwłoka rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich obudziła u nas ducha zakładów. Stawia 25 przeciw 100, że wojna z *Francją* do listopada się nie rozpocznie. — W *Newcastle*, przeszłego tygodnia: smutne zaszło zdarzenie, kopalnia jedna węgli ziemnych, gwałtownym najsieniem podziemny wody zalana została; 74 ludzi i 57 koni utonęło. Dla rodziny tych nieszczęśliwych, otworzono natychmiast ambulatory. — Codzień prawie przybywają tamnie statki z emigrantami od brzegów francuzkich. Ostatniej niedzieli zawiął statek z *Havre de Grace* i wysadził *Półkowników Murinais*, *Gronier* i wiele młodych ludzi z pierwszych rodziny z *Havre*, którzy natychmiast siedli na okręt w *Gravesand*, dla udania się do *Ostendy*, a stamtąd do *Ludwika XVIII*. — Francuzkie okręty, *la Prudence* i *l'Expeditif*, potrzebami wojennymi ładowane, które w drodze swej z *Brest* do *Dunkierki*, przez nasze okręty zatrzymane były, na rozkaz *Admiralicyi* naszej znowu uwolnione zostały. — Otrzymało już z *Wiednia* ratyfikacją ostatniego traktatu ze *Sprzymierzonymi*. — Na morzu śródziemnym ukazała się nadzwyczajnie mocna eskadra algierska, która się składa ze 4 fregat, 8 korwet i brygów i wielu mniejszych okrętów wojennych. — Powiadają, że w *Valenciennes* białą chorągiew zatknęto. — Ostatniej soboty przybył marszałek domowy *Xięcia Wellingtona* z *Paryża*, ze stołowem srebrem, które *Xiążę* przy wyjeździe swoim do *Wiednia* w stolicy tej był zostawił. Przywiózł on też list od *Xięcia Caulaincourt* z wyrażeniem poważenia i uszanowania dla wielkiego naszego wodza. — Wiele batalionów piechoty i kilka szwadronów lekkiej jazdy, które z *Ameryki* powróciły, gotują się w podróż do *Belgium*.”

Tenże *Korrespondent* donosi między innemi, z *Londynu* pod 19 maja: „Rząd nasz nie wydał teraz żadnych pasportów do *Francyi*. — Z listów z *Madrytu* pod 2 maja, dowiadujemy się, że z wielkim natężeniem organizują kilka korpusów przeciwko *Francyi*. *Jenerał Castanos* dowódca wojska w *Katalonii*, a *Jenerał Frere* drugim dowódcą tegoż wojska mianowani zostali. Wojsko to wynosić będzie 40,000 ludzi, *Jenerał O'Donel* przeznaczony jest na dowódcę naczelnego w *Nawarze*, gdzie się 20,000 ludzi ma znajdować; a *Jenerał Palafox* jest dowódcą w *Saragossie* nad korpusem 10,000 ludzi. *Jenerał Blake* mianowany jest *Jenerałem inżynierem* wojsk hiszpańskich. — Nowy *Dey* algierski, potwierdził pokój z *Hiszpanią*. — W miesiącu marcu wypłynęło 250 okrętów

z *Newyork*, a 144 z *Bostonu*, wszystkie z ładunkiem towarów kolonialnych. — *Kompania fajrwerkerów królewskiej artylerji*, która się znajdowała na *lipskiej bitwie*, otrzymała pozwolenie nosić imię *Lipsk* na chorągwi. — *Xiążę Orleanu* oddał wczoraj wizytę w pałacu *Xięcia Rejenta*. — Dodatek niedzielnego gazety sobotniej, zawiera raport *Półkownika Manbly* z *Judyi wschodniej*, o niepomysłnym uderzeniu, d. 31 października, przez korpus jego na zamek *Kilunga* w *Dhoo*. *Jenerał Major Gillespie*, który na początku dowodził, poległ w ataku, zbliżywszy się o 30 kroków do głównej bramy. Strata nasza jest następująca: zabitych 32 ludzi, ranionych 228, niedoliczonych 6. Cały korpus angielski składał się z 2,499 ludzi. — Ostatnie listy z *Teneryfjy* donoszą, że się tam dla ciągłej suszy głodu obawiają. — Według doniesień z *Kadyzu*, rząd hiszpański miał znowu pozwolić wprowadzania bawelnianych towarów angielskich. — Między *Wellingtonem* i *Blücherem* najlepsza panuje harmonia. Ostatni pisał niedawno do jednego z przyjaciół swoich, tu znajdujących się, i między innemi wyraził: „Z niecierpliwością oczekuję rozkazu, iż bym pierwszy uderzył. Zapewni WP. przyjaciel moich w *Londynie*, w których poczet zajmuję wszystkich znacznych mieszkańców tego miasta, że się zupełnie spuszczam na dobre ich życzenia, i że oni też spuścić się mogą na najlepsze moje usiłowania.” — Drukowany artykuł, któryśmy tu wczoraj z *Paryża* otrzymali, zawiera następujący obraz położenia *Bonapartego*: „*Rojaliści* nigdy go mieć nie chcieli; republikanie już go wcale nie chcą; wojsko żałuje że go żądało; a *Bonaparteci* nie śmieją już z tem się odzywać, że go żądają.”

2. Od *Litt: Wileńskiego Cywilnego Gubernatora*, podaje się do powszechny wiadomości *Obywateli Wileńskiego Gubernii*; że ponieważ w rzeczy wynagrodzenia *obywateli* za wzięte wedle dyspartymentu w *februario* miniejszego roku dla wojska produkta, *JW. Minister Finansów* wypadając Summę asygnował z *Wileńskiego Skarbowej Izby*, zalecając razem uczynić z *obywatelami* porachunek względem należności *Skarbowych* dla zaliczenia onych na rzecz pomienionej summy; przeto raczą *obywatele* w celu zbliżenia ogólnego porachunku, wszystkie kwitacje z dostarczonych w *februario* produktów dla wojska, jak najszybsznie przedstawić do *Marszałków powiatowych*.
Sekretarz Antoni Wiskowski.

2. Od *Rządu Gubernskiego Wileńskiego* czyni się ogłoszenie, iż chcący podjąć się dostarczenia do wojskowego szpitala *Mińskiego*, na potrzeby chorych wojskowych różnej żywności, trunków i innych rzeczy, tudzież materiałów aptecznych, i wziąć pranie białizny lazaretowej, zechcą stawić się do *Komisji Wileńskiego prowiantskiego Depo*, z rzetelnemi i odpowiedniemi skarbownikami, na terminy dla licytacji naznaczone, w dniach następującego miesiąca czerwca 12, 13 i 14tym. Dnia 25 maja 1815 roku. *Sowietnik Sulżeńko*.

Sekretarz Dmitrewski.

2. Od *Rządu Gubernskiego Wileńskiego* czyni się ogłoszenie, iżby chcący wziąć od s. Jana w trzyletnią dzierżawę, należący do miasta *Kowna* majątek *Koszan*, z wioskami i wszelkim gospodarskim porządkiem, mają się stawić dla odbycia licytacji z dostatecznymi ewikcyami na terminy w dniach 4ym i 10 następującego miesiąca czerwca do *Rady miasta Kowna*, a na dzień 15 tegoż miesiąca to jest na termin ostatni do pomienionego *Gubernskiego Rządu*. Dnia 25 maja 1815 roku. *Sowietnik Sulżeńko*.
Sekretarz Dmitrewski.

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca lipca, zaczyna się drugie półrocze, i odnawia się prenumerata na gazetę *Kurjera Litewskiego*: przyjmować się będzie we wszystkich *Kantorach* i *Expedycjach pocztowych*, a w *Wilnie* w miéyscu zwyczajnym *Redakcyi*. Płaci się, jak zwyczajnie, na pół roku srebrem rubli 7. Prenumerujący na prowincyi uprasza się o wczesne zapisanie prenumeraty i wyraźne zapisywanie imion prenumeratorów i nazwiska miéysc, do których się ma przysyłać gazeta, aby wszystkie od początku numera regularnie ich dochodzić mogły.

Dozwala się drukować — Z. Niemcewicz i Członek Komitetu Censury. W Drukarni Dyrcejalnej u XX. *Missionarów*
DODATEK DRUGI

2. Excerpt Oświadczenia wspólnie z processem, z Protokołu Potocznego Grodzkiego Ptu Wileńskiego, w dacie niższej wyrażonej zapisanego, i tegoż czasu pod pieczęcią Urzędową Grodzką Ptu Wileńskiego Stronie potrzebującej jest wydany.

Roku tysiąc osiemset piętnastego miesiąca maja dwudziestego czwartego dnia.

Po odwołaniu Sądów Grodzkich Ptu Wileńskiego, Przed aktami tegoż Powiatu stawiając obecnie W. JPan Józef Węcenowicz Rotmistrz blich wojsk poln., Oświadczenie wspólne z processem w pisać do Protokołu podał; które temi się wyraża słowy: Oświadczenie wspólne z Manifestem, imieniem JW. JP. Józefa Galińskiego blich Chorążego a teraz Sędziego Granicznego Ptu Wileńskiego. Przeciwnie JW. Kazimierzowi Karnickiemu blichu Marszałkowi dopiero Prezydentowi tegoż Sądu Granicznego Ptu Wileńskiego, czyni się z następnego rzeczy wydarzenia — Ktorkolwiek nie podlega aktywnościom mniem uznawającym człowieka, mianowicie chciwości majątku, ten pospolicie bez podejrzenia polega ufnością na każdego charakterze. — Do tej ufności więcej powodowało Żalę; że Obżalany Karnicki dość blizkim pokrewieństwem wiotczono rodzono braterstwa, będąc połączony, zawsze się z afektem do Familii Żalęgo oświadczał; lecz te Oświadczenia, odkryły dopiero całe przeciwny skutek, albowiem kiedy w roku tysiąc osiemset trzynastym marca dwudziestego czwartego dnia, zeszyły Felix Galiński Porucznik brat rodzony Żalęgo, ten świat pożegnał, i kiedy Żalęgo jako brat rodzony w pewności posiadania po nim na się spadku wszelkiego majątku, ile pod niebytność żadnego tranzaktu, nie miał potrzeby czynić, ze strony swojej żadnych prawnych dla się ubezpieczeń, posiadania majątku: przez zajęcie się urządzeniem folwarku w Chotchle zabudowanego i wsi Witkowszczyzny, która w aktualnym zeszyłym brata były władaniu; a o dalsze Dobra, jako to fundum Chotchle z miasteczkiem Dowcewicz, Piotrowszczyzna, miasteczko Grodek, i inne attynenencye w Litte Wileńskiej i Mińskiej Guberniach położone, pod administracją tylko w pewnej umowie; jeszcze przez zeszyłego brata Obżalany Karnickiemu podane, rozrachunek do późniejszego nieco podług umowy o termin zostawił czasu, nim to jednak Obżalany Marszałek Karnicki uprzedzając termin umówiony, na rozliczenie się i kombinacją oznaczony; dla zatarcia zrozachunku należnych, zabranych sum i intrat, oraz pobranych blankietów na zawikłanie, sprowadził sekretnie Woźnego i pod pozorem nieprawnych czynności, i podejściów onegoż Woźnego, do uczynienia na rzecz swoją intromissji, nakłonił; i tym sposobem, ze wszelkiego spadku, Żalęgo atbitralnie i bezprawnie udalił; o takową gwałtowność Żalęgo natychmiast rozwinął proces, który acz obrótami i intrygą Obżalęgo dotąd przewleczony, jednak w Sąd Główny pierwszego Departamentu już jest przesunięty. — Zatem przedsięwzięty dopominek, o własność krok prawa, Obżalany Karnicki także nieukontentowany swojego ku Żalęmu odkrywa skutki, jakich nie tylko połączony pokrewieństwem, ale największą z sobą zajęci nieprzyjaźnią używać nie zwykli, albowiem wywiaduje się, jakie i z kima Żalęgo chce zawrzeć co do interesów, majątku Prączykowa w swoim władaniu będącego układy; do tych więc osób, już to przez własnoręczne pisma, już przez osobiste swoje i swych posłańców afidowanych płacone wyobrażenie naliczających się Żalęgo ciężarów, odstręcza od układów kontraktowych, podburza Wierzytelców do nalegania o kapitały; tym jedynie zamiarem aby odjąć sposobność dopominania się u Obżalęgo o swą własność, a następnie od uciśnienia, takimi mniem zaszczytnymi obrótami zawiązać, podobnie i po Rodzicielski Żalęgo majątek, o takim Obżalęgo Karnickiego postępowaniu, każdego z powszechności zadziwiać powinniśmy; W Józef Obżalany były Prezydent Sądu Ziemskiego Mińskiego, łatwo przeświadczy, mającego ciekawość w dorzeczeniu tej istotnej prawdy, z której Przeswietna Publiczność, biorąc miarę Żalęmu wymierzony krzywdy, niech obok tego uczucie, wstręt do mienia z podobnie postępowaniem jakichkolwiek w interesach układów; i usprawiedliwi Żalęgo w swym przekonaniu, że nie ochota, lecz z tych okoliczności konieczna potrzeba, kontynuowania procesu z Obżalęm zajmować Żalęgo musi. — Nim więc takowy proces ostatecznie ukończonym zostanie, Żalęgo uprasza Publiczności i ostrzega, iżby nikt ani z Debitorów zeszyłego brata, o wypłat kapitałów i procentów lub o przeniesienie obowiązków, ani też z nie mających dotąd, z Obżalęm Karnickim interesu, w żadne układy o nabycie Dobra wiecznością, zastawom, lub arędą, nie wchodził, inaczej stratą w późniejszym czasie, ponieść się mogąca, dobrociwoiwey swej determinacji przypisać będzie powinien, w tym więc zamierzam niniejsze w aktach Grodzkich Wileń: czyni się Oświadczenie (które dla dostateczniejszego Publiczności zawiadomienia do Gazet Kuryera Litewskiego umieszczone będzie) razem też o nieprzyzwolite w układach kontraktowych uszkodzenia, Żalęgo Obżalęgo przed aktami i całą Publicznością zaskarża. U tego Oświadczenia wspólne z processem podpis w Protokole taki: — Józef Węcenowicz Rotmistrz b. wojsk poln.: z mocy plenipotencyi podpisuję. Correctum Jan Justyn Sperski Grodzki powiatu Wileńskiego Regent.

2. Excerpt oświadczenia z Protokołu Potocznego Ziemskiego Powiatu Wileńskiego w dacie poniżej wyrażonej uczynionego, i teyże daty pod pieczęcią Urzędową Ziemią tegoż Ptu jest wydany.

Roku tysiąc osiemset piętnastego miesiąca maja

dwudziestego piątego dnia. Przed Aktami Ziemiemi Ptu Wileńskiego stawiając osobiście W. JPan Wincenty Sidorowicz Porucznik wojsk Rosyjskich oświadczenie do Protokołu wpisać podał, którego wyrazi następne — Oświadczenie imieniem W. JPana Wincentego Sidorowicza Poruczn. Wojsk Rosyjskich czyni się z następnego powodu: w gazecie kuryera Litte: z Numeru trzydziestego ósmego i dalszych oświadcza się wyozytując awizacyą Sądu Exdywizorskiego Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego Departamentu Gubernij Lit. Grodzkiej, przeznaczonych na rozdział majątku Czepielan w Powiecie Lidzkim położonego — Dziedzictwa W. Kazimierza Kamińskiego był. Sędzią Ziemi. Lidz. na satysfakcyę Kredytów tak własnych jakoteż zmarłego Fulgentego Kamińskiego Rodkom. Lyszyckiego oddanego i osobno majątku Rutkiewicz także w Powiecie Lidzkim sytuowanego, jeżeli ten przez opinię Sądu Exdywizorskiego uległym byłby się okazał; gdy z nabyćcia przez oświadczonego Aktorstwa folwarku Gierdziejówki w tymże Powiecie Lidzkim sytuowanego z wyrażonym majątkiem WW. Kamińskich Rutkiewiczami granicznego, od W. Stanisława Sidorowicza Rot. Ptu Lidz. jak Prawo wieczysto-przedczne roku przeszłego tyżąc osiemset cztertnastego oktoobra piątego dnia w Ziemstwie Lidzkim przyznane oświadcza, znajduje — że WW. Kamińscy wiele bardzo gruntów, łąk, lasu i różnych zarosli, oraz szachownic od folwarku Gierdziejówki gwałtownie i przemocą odebrawszy do swych gruntów włączyli — i onemi bezprawnie zawładali, teraz zaś pod satysfakcyą swych wierzytelni nie należnie podejmagając mogąc zatem, że oświadczaający się Sidorowicz z derychozasowemi nieprawdami Possessorami folwarku Gierdziejowski wiedząc w Sądzie Ziemi. Lidzkim proceder, nim ony ukończy, i prawną aktualną posesyją tenże folwark obeymie, nie może w celu wyprobowania zabiorów gruntów, łąk i wszelkich własności od nierzeczonego folwarku Gierdziejówki stawiać w Sądzie wymienionym Exdywizorskim, aby przez niesprawiedliwe zawładanie własności swej przez Wielmożnych Kamińskich i oddania pod Konkurs, oświadczaający nie poniósł w czasie szkody, niniejsze publicznie w Aktach zapisuje oświadczenie z temi, że o swą własność z Wielmożnymi Kamińskimi, jeżeli majątek ich Rutkiewiczów nieuległ Exdywizji, lub z każdym kto tylko oną posiadać będzie — Prawem czynić przedsięwzięcie i takowe oświadczenie do gazety Kuryera Litewskiego podać postanawia — Dat ut Supra — U tego oświadczenia podpis w Protokole następny: Wincenty Wołyńcewicz, Sidorowicz Porucznik wojsk Rosyjskich. Zgodno z Protokolem Adam Dauksza Z. W. Rejent.

1. Niżej podpisany, który w Berlinie przez czas długi doskonalił się w sztuce jeżdżenia na koniu, a lat kilkanaście praktykował ją zostając u Dworu S. p. Xcia Dominika Radziwiłły w obowiązku Bereytera i Podkoniuszego, przybywszy teraz do Wilna i mając już urządzoną Rejszulę oraz własne dobrze utrosowane konie, oświadcza szanowney Publiczności, iż dawać na nich będzie za pomierną cenę lekcye konney jazdy. Przytem ktoby uniał konie do ujeżdżania lub angliczowania, może się zgłosić w każdym czasie do niżej podpisanego mieszkającego w domu należącem do Głównego Seminarium, na ulicy zwanej Biskupi pod Nrem 442. Paweł Kuczyński.

1. W dniu 19 maja 1815 Roku podane zostało oświadczenie na Exdywizji majątku zeszyłego Gayla w mieście Brzach, a to skutkiem zyskaney Remissji w Ziemi: Upił: w Roku 1807 na skutek zyskaney dekretów odkładowych w Ru 1808 gbra 15. w 1814 gbra 25 — Ze od daty podanego oświadczenia za Niedziel 4 Urzędową Remissją i obwieszczeniem zajęci do miasta Brz ziadą we wszystkich Dekret Remissyjny wyekskwują, przez to ogłoszenie dać wszystkim Kredytorom wiedzieć, i na ten cel przez gazetę awizować się.

2. Sąd Taxatorako - Exdywizorski na majątek Adama Graffa Łopotta Komandor. Maltańskiego w dobrach Rubieżewiczach Min. Guber. w Powiecie tymże leżących ustanowiony, mocą Remissji Sądu Gł. Min: zgo Departamentu 1811 roku apr. 27 dnia zaszły

rozdział między Kredytorem stawajacemi, nieuwazajac na niestanność dalszych przeznaczajacy, i rezolucyów w roku niniejszym 1815 nastelych po uwolnieniu od Sekwestru takowych dóbr do folwarku atynenoyonalnego Michałów zwanego 1815 maja 1 dnia w komplecie ziechawszy czynność swoią reassuminował. — i lubo zjazd terażniejszy jest powtórny jednak kiedy pomiar dóbr Rubieżewicz niedokączony znalazł. — Przeto po uławieniu akcesoryjnych kwestyów Dekretem swoim dnia 19 maja ogłoszonym satysfakcyą poprzednio zjazdowemu wyrokowi 1811 roku 7bra 19 dnia zapadłemu, już to w dopełnieniu na dniu 20 Julij 1815 roku w kancelaryi Ziem. Ptu Min. na 4 niedzielna perasytencyą komportacyi, już to gotowości do Aktów inkwizycyi kalkulacyi i weryfikacyi; nakazał — i zjazd swój ostateczny na dzień 15 7bra roku bieżącego 1815 ad fundum dóbr Rubieżewicz odroczył, przeto aż by tak Kredytowie, pretensorowie, oraz pod jakim bądź tytułem do majątku Adama Grafa Łopotta przypowiadający się z dostatecznymi dowodami swych należnościów — jakoteż sam Debitor, jeśli jest w życiu J.W. Adam Graff Łopott kawaler Małtański, a jeśli nie żyje, tedy sukcesorowie na ten termin do dóbr Rubieżewicz w Sądzie niniejszym stawali sub ammissione rei ostrzega. Takowy wyrok Sądu niniejszego raczy Redakcyą gazet Kuryera Lit. w trzykrotnej przez gazetę awizacyi opublikować. Roku 1815 maja 19 dnia w Michałowie. Augstyn Klott Sędzia Ziem. Ptu Dziesienigo i Exdyw. Prezydent, Apolinary Lewandowski Gran. Ptu Mozyr. i Exdyw. Sędzia. Franciszek Narkuski Ziem. Ptu Mozyrgo Podsekdek i Exdyw. Wincenty Darewski Wuyka Exd. Rejent mp.

3. Sąd dzielczo graniczny Taxatorsko-Exdywizorski na dobra JWW. Bielkowiczów, Remisę Sądu Głg. Mińskiego 2go Departamentu przez Ukaz rządzącego Senatu zatwierdzoną, przeznaczony — Do dóbr Łatyholicz w Powiecie Borysowskim leżących Roku terażniejszego dnia pierwszego Maja zebrany — Uśkuteczniwszy pierwszemu zjazdowi przepisane prawidła, przez nakazanie Komportacyi i wymiaru, toż Inwentaryi i administracyi, że w Ru następnym 1816 miesiąca maja 10 dnia dla rozszczenia oczewistego do tychże dóbr Łatyholicz zjedzie, zawiadamiając, aby wszyscy JWW. i WW. Kredytowie i pretensorowie, niemniej przygraniczający ze wszelką gotowością do rozprawy stawali, mocą Remisy, rygrorem prawa ostrzega, i na nie stawających amissio zakreślić oświadcza. Ignacy Comski Podsekdek Ziem. Wilej. Prezydent, Kazimierz Piotuch b. Sędzia Ziem. Miński Exdywizor. Józef Korsak Pisarz Ziem. Ptu Lepell. Exdywizor. Zgodno z Protokółem, Jerzy Ciellica Exdywizor Regent.

2. Na awizacyą przez Star. Gierszona Lurie, w dodatku Kur. Lit. pod Nrem 38 zamieszczoną. Niżej podpisany Plenipotent W. Grzegorza Szukanowskiego ozuje za obowiązek odpowiedzieć i Publiczności donieść. Ze Gierszon Jochelowicz wiele podstępów dokonawszy pod moim Aktorem, niema prawa odwoływać się do Interocy w formie prawnej nigdy niebyły. Ale powinien pamiętać o manifestcie przez Aktora mojego zaniesionym w Magistracie Wileńskim, a do tego dokumentem asekuracyjnym Aktorowi mojemu wydanym przez siebie znikczemnił — Niech lepiej przeczyta prośbę na siebie zaniesioną i exportowaną przed Sąd Ziem. Wileń. cytacyją, a zapewne wstydząc się swojej czynności, przestanie mieć Publiczność bezpotrzebnymi awizacyjami — Jako Plenipotent podpisuję Józef Letoszyński.

3. Roku 1815 maja 10 dnia w skutek Dekretu Remisyjnego Sądu Gł. Depart. Cywilnego Mińskiego, w roku 1814 7bra 21 zapadłego, taxę i Exdywizyą majątności Miszan w powiecie Mińskim położonej do Dziedzictwa Antoniego Bohdanowicza należącej, determinującego, oraz w mocy rezolucyi z tegoż Sądu Głg. w roku terażniejszym 1815 mar. 28 ogłoszonej — My Urzędniocy Ziemscy Gubernij Mińskiej w terminie rzęgo maja oznaczonym ad fundum Miszan zjechalimy, inwentaryą uczyniwszy w administracyą samey Bohdanowiczowej i W. Szyszkowi kwartalnemu Mińskiej Policji powierzając — Komportacyą, tak ze stawajacemi jako niestawajacemi nadzien rzęzy Junij roku idącego undeterminowaliśmy, akta właściwe naznaczywszy Komornika do wymiaru ogólnego majątku postanowi-

wazy, termin ostatecznego zjazdu na dzień 18 Augusta roku terażniejszego złożyliśmy, na który to czas, aby stosujący pretensyję z dowodami prawnymi do majątności Miszan jawili się i one udowodnili — Sub ammissione rzeczy uwiadamy. Ignacy Bucewicz Podsekdek Ziem. Ptu Mińgo Prezydent, Ignacy Podsekdek Ziem. Ptu Ihumeńskiego Exdywizor. Wiktor Jabłonki Podsekdek Ziem. Ptu Stuckiego Exdywizor. Zgodno z Protokółem Potocznyim Sądu Exdywizorskiego, świadcząc Michał Maciewicz Regent Sądu Exdywizorskiego.

3. W skutek rezolucyi w Magistracie Miasta Wilna, dnia 18 terażniejszego miesiąca maja zapisanęj, wyprzedawac się będzie przez publiczną licytacyą dom nieżyjącego Antoniego Wysockiego, w Mieście Wilnie na ulicy od Wileńskiej do Tatarskiej bramy ciągnący się pod Nrem 679 sytuowany, ze wszelkimi do jego przynależnościami, do jakowego dzieła licytacyi naznacza się, termin: pierwszy dnia 31 terażniejszego miesiąca maja, drugi dnia 2, i trzeci dnia 3 maja Junij idącego 1815 roku, aby przeto Ichmość Konkurenci do kupi takowego domu ad fundum onego, w terminach naznaczonych, w każdym po południu stawic się z pieniędzmi rączyli, a następnie Kredytowie i pretensorowie z dowodami dla odebrania satysfakcyi w Magistracie Wileńskim jawili się niniejsza wyda się publikata. Dnia 21 maja 1815 roku. Józef Klimaszewski Bur. M. W.

3. Niżej podpisany, czytając w Dodatku Nru 3460 Gazety Kuryera Lit.: datę dnia 24 aprila 1815 roku, przez W. Kazimierza Hrehorowicza Skar. Rzeczy Awizacyą, mam za obowiązek objaśnić tsgo to Zawiadomiciela, iż od przodków moich, dotąd tym bardziej sam, nie znajdowałem się w Exdywizy, chyba z obcego przedmiotu, i tak schedę W.W. Terleckim w Gozie przeznaczoną, z Exdywizy J.W. Kunegundy z Wokłowiczów Platerowcy, Star. Giegor, nie należnie W. Hrehorowicz moim okrywa imieniem. — Los bowiem upadku ostatniego Dóbr Dziedzica, nie dotyka poprzednich. — Nad to scheda tychże z kapitału pewnego quantum, jak W. Hrehorowicz wyraża, w Dobrach Łaukiessie i Kurczmnyży, radbym wiedział dla czego zaklęty skarbem i trudnym do wzięcia jest dla aktorów, gdy jest pewną. — Gdy nakoniec niżej piszący się zostaje dziełki Opatrzności dotąd odpowiednim, dla inskrypcyów rzetelnych, nie okrytych pieniacztem i napascią, gdy nareszcie mając majątek zastawny Holendernia zwany, w Guber. Kurland. Star. Selbud. leżący, i oprócz tego summy, jeśli nie z chęci to z prawa do odpowiedzi przymuszonym być mogę — Ztego więc powodu mam honor nayprzód upraszać wszystkich Szulnickich Exdywizy Lokatoryuszów, iżby mnie w nię za sprawę nie mieli, a co zaś do Dóbr Łaukiessy i Kurczmnyży zwołujących się Kontrehentów ostrzegam, iż rzecz bez rzeczy jest kupia, niech nie rączą mić za złe stracić z niewiadomości, zapobiegając której, trzykrotną w Gazety Lit.: wnoszą niniejszą awizacyą — Dat 1815 roku dnia 13 maja.

Major Józef Drogosław Buchowiecki.

3. Miałem honor w dniu 24 przeszłego miesiąca po dać awizacyą do gazety Kuryera Litewskiego, prosząc JWch Kredytów zeszłego s. p. Józefa Sulistrowskiego Kamerjunkra J. J. M., aby raczyli byż oierpłiwemi dopóki nie będzie prawnie naznaczona opieka dla pozostałego potomstwa; miło mi jest teraz tychże JWch Kredytów, uwiadomić i powtórnie upraszać, aby raczyli sami lub przez swych Plenipotentów skomunikować się z Opiekunami którzy przed 1 czerwca naznaczeni zostanę i na ten termin do Wilna przybędą — Ru 1815 maja 18 dnia w Wilnie — Kazimierz Sulistrowski Kon. St. i kaw.

7. Kapituła Wileńska mając Dekretem Exdywizorskim w Dobrach Tryszkach w Powiecie Szawelskim roku 1811 ferowanym, wydzieloną schedę gruntu orowego, sianożętnego i lasu do budowl i zdanego w ogule wlok ro morgów 6 górą, oraz z dwoma siedzibami włoscianskimi, przedsięwzięła schedę takową dla odległej od innych dóbr, a tym samym niedogodnej pozycyi cedować, a sumę z oney podnieść. Wigo, jeżliby kto życzył sobie nabyć pomienioną schedę raczy zgłosić się do jeneralnego Kapituły Prokuratora w Mieście Wilaie przebywającego pod Nrem 143 na Zamkowej ulicy — X. Szymon Porzinski Kanonik Koadjutor Wileński jeneralny Prokurator Kapituły.

2. Po zeszłym z tego świata Stanisławie Pietkiewicz Adw. Sądu Gł. papiery od różnych Ichmościów do promocyi prawnych interesów jennu powierzone, u niżej podpisanego w domu własnym w mieście Wilnie pod Nrem 156 mieszkającego, są złożone. — Dla rozrządzenia tedy własnymi podług swej woli papierami, ażeby strony o zaszłej Stanisława Pietkiewicza wiedziały śmierci, niniejszym zawiadamiam pismem. Hieronim Pietkiewicz Adw. Sądu Gł.